

Ngày 01 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 5:3-4 (1)

Chủ đề: *Vì môi kẻ dâm phụ đặt ra mật, và miệng nó dịu hơn dầu; Nhưng rốt lại đắng như ngải cứu, bén như gươm hai lưỡi. For the lips of a strange woman drop as an honeycomb, and her mouth is smoother than oil: But her end is bitter as wormwood, sharp as a twoedged sword.*

Trọng tâm: Nguyên bản Hê-bơ-rơ không chép là *dâm phụ*, nhưng chép là *người đàn bà lạ - strange woman*, gọi là *lạ* vì người đàn bà đó không phải là người Hê-bơ-rơ. Trong quá khứ, người Hê-bơ-rơ không kết hôn với dân ngoại, vì dân ngoại không thờ phượng Đức Chúa Trời, nhưng thờ lạy thần tượng hư không. Vì lòng tự trọng của người Hê-bơ-rơ chân chính, không phải vì họ tự cho mình là người thượng đẳng, nhưng là sự tôn trọng Lời của Đức Chúa Trời và họ đã kinh nghiệm điều dân Ê-díp-tô đã từng hà hiếp họ. Vua Sa-lô-môn đã mất linh hồn mình vì người đã có quá nhiều vợ là dân ngoại. Người không lấy người vợ nào là người Hê-bơ-rơ cả. Kinh Thánh chép: *“Ngoài con gái của Pha-ra-ôn, vua Sa-lô-môn lại còn thương mến nhiều người nữ của dân ngoại: tức là người nữ Ê-đôm, Si-đôn, và Hê-tít. Chúng nó thuộc về các dân tộc mà Đức Giê-hô-va có phán với dân Y-sơ-ra-ên rằng: Các người và chúng nó giao thông với nhau; vì chúng nó hẳn sẽ quyến dụ lòng các người hướng theo các thần chúng nó. Sa-lô-môn trù mến những người nữ ấy. Người có bảy trăm hoàng hậu, và ba trăm cung nữ; chúng nó bèn làm cho người trở lòng. Trong buổi già yếu, các hoàng hậu của Sa-lô-môn dụ lòng người đi theo các thần khác: Đối cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, lòng người chẳng trọn lành như thể lòng của Đa-vít, là cha người.* Bản tiếng Việt đã dịch sai và thiếu chữ *chờ* của Lời Chúa chép trong sách 1 Các Vua 11 ở câu 2: *“Of the nations concerning which the LORD said unto the children of Israel, Ye shall not go in to them, neither shall they come in unto you: for surely they will turn away your heart after their gods: Solomon clave unto these in love - 1 Kings 11:2”*. Có nghĩa là: *Trong số các dân tộc mà Đức Giê-hô-va đã phán cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Các người chờ vào cùng chúng nó. Chúng nó cũng chờ vào cùng các người; vì chắc chắn chúng nó sẽ khiến lòng các người theo các thần của chúng nó: Sa-lô-môn yêu mến các thần ấy.* Người tin Chúa phải nhớ thân phận mình là con trai của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời là Thánh và Ngài là đám lửa hay thiêu đốt những sự bất khiết và gian dối. Như Lời Chúa có chép: *Như vậy, vì chúng ta có phần trong một nước không hay rung động, nên hãy cảm ơn, hầu cho lấy lòng kính sợ hầu việc Đức Chúa Trời một cách đẹp lòng Ngài; vì Đức Chúa Trời chúng ta là đám lửa hay thiêu đốt.* Lời Chúa cũng có chép về tình yêu của người tin Chúa phải nhớ lời cảnh cáo này: *Chờ yêu thế gian, cũng đừng yêu các vật ở thế gian nữa; nếu ai yêu thế gian, thì sự kính mến Đức Chúa Cha chẳng ở trong người ấy*
Kinh-Thánh tham khảo: 1 Các vua 11; Hê-bơ-rơ 12; 1 Giăng 2;

Ngày 02 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 5: 3-4 (2)

Chủ đề: *Vì môi kẻ dâm phụ đặt ra mật, và miệng nó dịu hơn dầu; Nhưng rốt lại đắng như ngải cứu, bén như gươm hai lưỡi.*

Trọng tâm: Khi nói đến dân ngoại, là nói đến những người không tin Chúa, hoặc không nhận biết Chúa, là những người mà linh hồn họ vẫn còn bị cầm buộc bởi quyền lực của sự tội và sự chết, nên tâm trí của họ luôn nghĩ những sự thuộc về xác thịt và sự tối tăm, chỉ tư tưởng về những sự thuộc về sự tham muốn của xác thịt, là những sự nghịch lại sự công bình của Đức Chúa Trời. Những lời họ nói ra là nói theo tánh nết của ma quỷ (nhưng họ không biết những sự đó đến từ ma quỷ), như Kinh Thánh đã chép: *Vì nơi miệng chúng nó chẳng có sự thành tín; Lòng chúng nó chỉ là gian tà; Họng chúng nó là huyết mở ra; Lưỡi chúng nó đầy đầy điều dua nịnh.* Trong bảy Hội-Thánh mà Lời Chúa nhắc đến trong sách Khải huyền, thì chỉ có 1 Hội-Thánh được Chúa Jêsus khích lệ mà thôi, đó là Hội-Thánh Phi-la-đen-phi, còn lại 6 Hội-Thánh kia đều bị quở trách vì có những tội lỗi họ đã làm, dù họ biết có Đức Chúa Trời và biết Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng họ lại sống thoả hiệp với thế gian. Khi nói đến Hội-Thánh là nói đến người cai trị tổ chức đó, vì nếu là người được Đức Chúa Trời chỉ định, thì Đức Thánh Linh sẽ cùng làm việc với những người được chọn đó để dẫn dắt bảy chiên của Đức Chúa Jêsus Christ đi theo đường lối thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời. Thư Đức Chúa Jêsus Christ gửi cho bảy Hội-Thánh là gửi cho hết thảy những người sinh hoạt trong các tổ chức dưới bóng mang tên Hội-Thánh và như vậy, mọi người đã nói mình tin Chúa, thì phải nhận biết trách nhiệm của linh hồn mình là phải nhận biết người chăn giữ mình có phải là tôi tớ thật của Đức Chúa Jêsus Christ hay không, vì nếu là tôi tớ thật được Chúa chỉ định, thì tại nơi mỗi miệng của người giữ chức vụ đó phải có Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là sự sáng thật của Đức Chúa Trời và Đức Thánh Linh sẽ cai trị người đó bằng luật pháp trọn vẹn của Ngài, hầu cho chiên sẽ nhìn thấy các dấu hiệu của Đức Thánh Linh hành động trên chức vụ đó. Vì nhà dột từ nóc dột xuống, nếu kẻ chăn là giáo sư giả thì những người sinh hoạt trong tổ chức do kẻ giáo sư giả đó cai trị, khiến linh hồn của họ không thể nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh và không thể nhận lãnh được Lễ thật và như vậy, linh hồn những người đó không thể tái sanh, đồng nghĩa với việc linh hồn không nhận được giá cứu chuộc. Chỉ những người nào được ấn chứng của Đức Thánh Linh, đó là ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn được thấp sáng, thì linh hồn đó mới nghe được tiếng của Chúa và nhờ quyền phép của Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được sự sống lại và có sức để noi theo Chúa mà vâng phục hoàn toàn vào luật pháp của Đức Chúa Trời. Chờ nghe theo lời người ta nói lọt lỗ tai của xác thịt mà lại không có sự tôn cao luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, nhưng hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời.
Kinh Thánh tham khảo: Thi-Thiên 5; Khải huyền 2 & 3;

Ngày 03 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 5:5-6

Chủ đề: *Chân nó xuống chôn chết; Bước nó dựng đến âm phủ. Nó không tìm đường bằng thẳng của sự sống; Các lối nó lằm lạp, song nó chẳng biết đến. Her feet go down to death; her steps take hold on hell..... her ways are moveable, that thou canst not know them.*

Trọng tâm: Nếu ai tin Đức Chúa Trời thì phải tin Lời Đức Chúa Trời đã chép, vì người ta không thể thêm vào hay bớt đi lời nào. Vì tại nơi linh hồn loài người đều có luật pháp của Đức Chúa Trời và hiện tại, Đức Chúa Jêsus Christ gỡ cửa linh hồn người ta khi Lời Đức Chúa Trời được công bố. Hãy lo sợ mà hạ mình xuống để cầu xin Đức Thánh Linh mở con mắt và mở lỗ tai linh hồn mình cho được thấy và được nghe tiếng của Ngài làm theo luật pháp của Ngài. Chờ cho mình là khôn ngoan, là thông sáng, vì người ta được cứu không phải bởi trí khôn hay bởi tài năng hay là bởi đạo đức hoặc bởi thuộc Kinh Thánh, vì những sự đó không có sự sáng của Đức Chúa Trời. Vì chúng ta được cứu bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là Lễ thật và Lễ thật chỉ được ban cho những người vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh của Đức Chúa Trời và tin cậy các mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy mà thôi. Nếu bạn định làm công việc gì, định nói điều gì thì bạn phải nhận biết thân phận mình là ai ở trước mặt Đức Chúa Trời và bạn phải tuân theo sự chỉ định của Đức Chúa Trời trên cuộc đời của mình, vì sự vâng lời là tốt hơn của tể lệ. Bạn không biết ngày nào Chúa sẽ cất mình đi, vậy nên hãy kiểm tra lại tình trạng sống của linh hồn mình theo tiêu chuẩn của Lời Đức Chúa Trời và nếu bạn chưa có được các ấn chứng của Đức Thánh Linh cho sự sống lại của linh hồn mình, thì bạn chưa nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ. Chờ nghe theo lời giảng của những người mà bạn không thấy các ấn chứng cần phải có trên những người được Đức Chúa Trời chỉ định từ trước sáng thế, vì đó là điều người ta không thể cãi được, như Lời Chúa có chép: *Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.*

Kinh-Thánh tham khảo: Phục truyền luật lệ ký 30; Rô-ma 8; Rô-ma 10;

Ngày 04 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 5:7

Chủ đề: *Vậy bây giờ, hỏi các con, hãy nghe Ta; Chớ lia bỏ các Lời của miệng Ta... O ye children, and depart not from the words of my mouth.*

Trong tâm: Chớ lia bỏ - depart^{H5493} được chép đây trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là: *gạt sang một bên, từ chối, phớt lờ, rẽ sang hướng khác.*

Chớ lia bỏ không có nghĩa là người ta không công nhận, mà là sự coi thường, không vâng phục, không thích nói đến, không vâng giữ. Hầu như mọi người ra từ các trường thần đạo, thần học hoặc trường Kinh Thánh đều nói *Lời Đức Chúa Trời hằng còn đến muôn đời*, thế nhưng có những mạng lệnh mang tính nghiêm khắc nhất, cấm không được vi phạm hoặc nếu vi phạm mạng lệnh đó thì chắc phải chết, phải bị xử tử, thì người ta lại không nhắc đến hoặc né tránh hoặc giả bộ như chưa nhìn thấy bao giờ... vì họ chọn sự vi phạm mạng lệnh đó để cho xác thịt họ, cho cái tôi của họ được vinh hiển, như A-đam và Ê-va đã làm, là họ chọn ăn của cây biết điều thiện và điều ác... vì thấy nó quý... Hoặc họ giả bộ không nhìn thấy mạng lệnh: *Chức tể lễ của các người là một việc Ta phong cho như một của ban: người ngoại nào đến gần sẽ bị xử tử.* Và: *Phàm thấy tể lễ thượng phẩm, từ trong loài người chọn ra, thì vì loài người lập nên hầu việc Đức Chúa Trời, để dâng lễ vật và hy sinh vì tội lỗi. Người đã bị vây trong sự yếu đuối, nên có thể thương xót những kẻ ngu dốt sai lầm. Ấy bởi sự yếu đuối đó mà người buộc phải vì tội lỗi mình dâng của tể lễ, cũng như vì tội lỗi của dân chúng. Và lại không ai chiếm lấy chức trọng đó cho mình; phải được Đức Chúa Trời kêu gọi như A-rôn ngày xưa. Cũng một thể ấy, Đấng Christ không tự tôn mình làm thầy tể lễ thượng phẩm; như tại Đấng đã phán cùng Ngài rằng: Người là Con Ta, Ta đã sanh người ngày nay. Lại nơi khác có phán cùng Ngài rằng: Người làm thầy tể lễ đời đời Theo ban Mên-chi-xê-đéc.* Người ta thật dễ dàng nói lời cảm ơn Chúa, cảm tạ Chúa khi họ được may mắn, công việc được thành theo ý muốn, nhưng họ không muốn chịu người khác cai trị mình theo sự chỉ định của Đức Chúa Trời như Kinh Thánh có chép. Họ dễ dàng nói *Xin ý Chúa được nên*, nhưng trong thực tế họ làm theo ý mình rồi tự chứng nhận công việc đó là ý Chúa. Người ta dễ dàng chối bỏ trách nhiệm vâng phục theo Lời Chúa phán và được chép trong Kinh Thánh khi ý muốn của họ không được chấp nhận, dù Lời Chúa có chép rằng người ta phải chấp nhận sự chỉ định của Đức Chúa Trời. Chúng ta có quyền cầu xin Đức Chúa Trời xem xét điều lòng mình muốn và chờ đợi quyết định của Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jê-sus đã làm, và Lời Chúa có chép: *Khi Đấng Christ còn trong xác thịt, thì đã kêu lớn tiếng khóc lóc mà dâng những lời cầu nguyện nài xin cho Đấng có quyền cứu mình khỏi chết, và vì lòng nhân đức Ngài, nên được nhậm lời.* Mọi người tin Chúa đều phải học biết vâng Lời Đức Chúa Trời trong bất kỳ hoàn cảnh nào, nếu tại điểm đó chúng ta gặp việc khó xử và Đức Chúa Trời sẽ cho chúng ta câu trả lời, vì Đức Chúa Trời biết rõ mọi sự và Ngài làm mọi sự đó trong kế hoạch của Ngài.

Kinh-Thánh tham khảo: Dân số ký 18; Ê-phê-sô 5; Hê-bơ-rơ 5;

Ngày 05 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 5:8-9

Chủ đề: *Hãy đời đường con cách xa khỏi nó (người đàn bà lạ), đừng lại gần cửa nhà nó (người đàn bà lạ); E con trao sự danh dự (sự tôn trọng, phẩm giá) mình cho kẻ khác, và năm tuổi (sự sống) con cho kẻ hung bạo (kẻ giết người).*

Trong tâm: Trước khi chúng ta tin nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Cứu Chúa của sự sống mình, thì chúng ta đều là *người đàn bà lạ - strange woman*. Nhưng khi chúng ta đã mở miệng ra nói mình tin Chúa, thì tự mỗi người phải chứng minh cho điều mình đã nói đó là thật hay là giả ở trước mặt Đức Chúa Trời. Tự mỗi người chúng ta không thể làm được điều này, dù muốn, vì linh hồn chúng ta không có sức làm cho trọn. Nhưng điều chi chúng ta không làm được, thì Đức Chúa Trời làm được, nếu chúng ta hết lòng tìm kiếm Ngài, là tìm kiếm Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, vì người ta có thể tìm thấy Lời Đức Chúa Trời chép thành văn tự trong Kinh Thánh khi người ta mua cho mình cuốn Kinh Thánh, nhưng thật không dễ để tìm được Lẽ thật. Để nhận biết Lẽ thật thì mọi người tin Chúa đều phải trả giá cho được quyền kể tự, quyền sở hữu Lời Đức Chúa Trời. Nhiều tổ chức mang danh nghĩa là Hội-Thánh nhưng không phải là Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ, mà là nhà của những *đàn bà lạ*, vì tại đó có xác thịt và những người cai trị nơi đó không thuộc về Đức Chúa Jê-sus Christ. Chớ đến nơi đó, vì *hễ chi sanh ra bởi xác thịt là xác thịt, hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thân*. Người ta có thể được nghe nói về Lẽ thật, nhưng để hiểu được và kể tự được Lẽ thật thì do Đức Thánh Linh cai trị. Nếu ai coi nhẹ Lẽ thật, thì bộ não người ấy có thể nhớ lời người ta nói về Lẽ thật, nhưng Đức Thánh Linh không ghi tạc Lẽ thật của Ngài nơi linh hồn người ấy và người ấy không nhận được sửa nguyên chất của Lời Đức Chúa Trời. Đồng nghĩa với việc con mắt của linh hồn người ấy vẫn đang mù, tai người ấy vẫn đang điếc và ma quỷ vẫn dễ dàng lừa dối những người như vậy mà khiến họ tưởng mình nghe được tiếng Chúa, vì quý Sa-tan đã từng giả mạo làm thiên sứ sáng láng. Chúng ta có thể làm được mọi sự nhờ sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh, nhưng muốn nhận được sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh thì trước hết người tin Chúa phải vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, không phải là thuộc luật pháp mà là vâng phục luật pháp qua chính cuộc sống của mình, vì đó là nguyên tắc mà Đức Chúa Jê-sus đã phán: *Nếu các người yêu mến Ta, thì giữ gìn các điều răn Ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người.*

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 6; Giăng 14; 2 Cô-rinh-tô 11;

Ngày 06 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 5:10-12

Chủ đề: *E người lạ được no nê hóa tài con, và công lao con về nhà kẻ ngoại; Kẻo đến cuối cùng con phải rên siết, vì thịt và thân thể con đã bị hao mòn, rồi con nói rằng: Có sao tôi ghét lời khuyên dạy, và lòng tôi khinh bỉ sự quả trách? Nhân sao tôi không vâng theo tiếng giáo sư tôi, và chẳng nghiêng tai qua lời của người dạy dỗ tôi?*

Trong tâm: Đức Chúa Trời biết trước mọi sự, nên Ngài đã ban cho vua Sa-lô-môn sự khôn ngoan để người chép xuống những lời dạy này cho những người sẽ được đối diện với Lời của Đức Chúa Trời và cho chính vua Sa-lô-môn nữa. Vì các lời được chép trong sách Châm ngôn đây không phải của người ta bởi đã kinh nghiệm những sự đó qua cuộc sống của mình mà nhận biết được và chép xuống để răn dạy con cái, nhưng bởi Đức Chúa Trời. Vì thế cho nên chính vua Sa-lô-môn đã vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời dù ông có thể nhớ được nhiều câu Châm ngôn, nhưng ông không kể tự được cho linh hồn, nên miệng ông dạy người ta về Châm ngôn nhưng chính linh hồn ông lại không được hiểu kết tự các lời Châm ngôn đó và chính ông đã lấy những người đàn bà lạ đó làm vợ mình. Đây là một bằng chứng rằng, không có một người nào coi thường Lời của Đức Chúa Trời mà lại được hưởng phước hạnh thật cho linh hồn mình. Bạn phải cẩn thận khi đến những nơi người ta gọi là Hội-Thánh, vì có nhiều người đến đó. Bởi có thể con mắt của người bề ngoài của những người đó còn đang ở trong sự mù, nên họ không thể dùng trí khôn của xác thịt mình mà phân biệt ai là giáo sư giả và ai là giáo sư thật của Đức Chúa Jê-sus Christ. Đức Chúa Trời đã cảnh cáo mọi người hãy cẩn thận khi đến bất kỳ nơi nào để tham dự với những người mà mình không thật sự biết đó dân của Đức Chúa Trời hay là dân ngoại. Chớ vội vàng nói rằng đó là Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ hay người đó là tôi tớ Chúa! *Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoảng khoát dẫn đến sự hư mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít. Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lột chiên đến cùng các người, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé. Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tạt lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chụm đi. Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được.*

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 7; Ma-thi-ơ 11; 2 Cô-rinh-tô 2; 2 Ti-mô-thê 3;